

Österbottens välfärdsområde
Pohjanmaan hyvinvointialue

Pohjanmaan hyvinvointialueen vammaispalvelulain (675/2023) soveltamisohje 2026

Vammaisneuvoston käsittely 10.12.2025

Hyvinvointialueen hallitus, hyväksytty 19.1.2026, § 9

Sisällys

1. Vammaispalvelulain (675/2023) soveltamisohje	3
1.1 Palvelutarpeen arviointi	4
2. Vammaisille henkilöille järjestettävät erityispalvelut (VpL 6 §)	6
2.1 Valmennus (VpL 7–8 §)	6
2.2 Henkilökohtainen apu (VpL 9–11 §)	7
2.3 Erityinen osallisuuden tuki (VpL 12–13 §)	10
2.4 Tuettu päätöksenteko (VpL 14–15 §)	11
2.5 Vaativa moniammatillinen tuki (VpL 16–17 §)	12
2.6 Tuki esteettömään asumiseen (VpL 22–23 §)	13
2.7 Liikkumisen tuki (VpL 28–31§)	16
2.8 Asumisen tuki (VpL 18 §)	18
2.9 Lapsen asumisen tuki (VpL 19–21 §)	19
2.10 Päivätoiminta (VpL 25–26 §)	20
2.11 Kehitysvammaisten henkilöiden työtoiminta (VpL 27 §)	21
2.12 Lyhytaikainen huolenpito (VpL 24 §)	22
2.13 Taloudellinen tuki hengityslaitteen varassa elävälle henkilölle (VpL 33 §)	23
3. Vammaisille henkilöille järjestettävät harkinnanvaraiset ja määrärahasidonnaiset palvelut ja tukitoimet (VpL 6 §)	24
3.1 Taloudellinen tuki (VpL 32 §)	24
3.2 Muut palvelut ja tukitoimet (VpL 34 §)	26
4. Erityishuoltolakiin jäävät säännökset	27

1. Vammaispalvelulain (675/2023) soveltamisohje

Tähän soveltamisohjeeseen on koottu vammaisten henkilöiden palveluja ja tukitoimia koskevan vammaispalvelulain (675/2023) mukaisten palvelujen ja tukitoimien myöntämistä koskevat periaatteet Pohjanmaan hyvinvointialueella.

Vammaispalvelulain mukaisten palveluiden tavoitteena on toteuttaa vammaisen henkilön yhdenvertaisuutta, osallisuutta ja osallistumista yhteiskunnassa sekä ehkäistä ja poistaa niiden toteutumisen esteitä. Lain tarkoituksena on tukea vammaisen henkilön itsenäistä elämää ja itsemääräämisoikeuden toteutumista sekä turvata vammaisen henkilön yksilöllisen tarpeen ja edun mukaiset, riittävät ja laadultaan hyvät palvelut (vammaispalvelulaki 1 §).

Uuden vammaispalvelulain tavoitteena on säilyttää laki vammaisille henkilöille tarkoitettuna erityislakina sekä turvata vammaisten henkilöiden oikeuksien toteutuminen ja palvelujen saatavuus. Samalla pyritään varmistamaan lainsäädännön selkeys, lain yhtenäinen soveltaminen sekä velvoite järjestää palvelut yhdenvertaisesti. Lisäksi tarkoituksena on huolehtia siitä, että asiakkaat ohjautuvat tarkoituksenmukaisesti eri lainsäädännön mukaisiin palveluihin palvelutarpeen arvioinnin perusteella.

Vammaispalvelulakia sovelletaan erityispalveluiden järjestämiseen niille vammaisille henkilöille, jotka tarvitsevat vamman tai sairauden aiheuttaman pitkäaikaisen fyysisen, kognitiivisen, psyykkisen, sosiaalisen tai aisteihin liittyvän toimintarajoitteen johdosta välttämättä apua tai tukea tavanomaisessa elämässä. Vammaispalvelulain perusteella järjestetään palveluita vain, jos muussa laissa tarkoitetut palvelut eivät ole henkilön yksilöllisen palvelutarpeen ja edun kannalta sopivia ja riittäviä. Asiakkaan edusta säädetään sosiaalihuoltolain (1301/2014) 4 ja 5 pykälissä.

Vammaisen henkilön palvelut järjestetään ensisijaisesti sosiaalihuoltolain, terveydenhuoltolain (1326/2010), ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveystalvuluista annetun lain (980/2012), varhaiskasvatuslain (540/2018), perusopetuslain (628/1998) tai muun ensisijaisen lain perusteella. Vammaispalvelulain mukaisia palveluja järjestetään vain, jos ensisijaisessa lainsäädännössä tarkoitetut palvelut eivät ole sopivia tai riittäviä. Ensisijaisen lainsäädännön mukaan järjestettävistä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista voidaan periä maksu siten kuin sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetussa laissa (734/1992) säädetään. Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista määrättävä maksu on jätettävä määräämättä tai perimättä tai sitä on alennettava, jos maksu estää vammaisen henkilön palveluiden yksilöllisen järjestämisen tai vaikeuttaa sitä olennaisesti. Tämä täydentää sitä, mitä asiakasmaksulaissa (11 §) jo säädetään maksun alentamisesta tai perimättä jättämisestä.

Vammaispalvelulain mukaisia palveluita koskevasta päätöksenteosta ja päätösten toimeenpanosta säädetään sosiaalihuoltolain 45 ja 46 pykälissä. Päätös pannaan toimeen kiireellisissä tapauksissa viipymättä ja muissa kun kiireellisissä tapauksissa ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa asian vireille tulosta, jollei asian selvittäminen erityisestä syystä vaadi pitempää käsittelyaikaa. Vammaisen henkilön palveluita koskevat vammaispalvelulain mukaiset päätökset tehdään siten, että ne ovat

voimassa toistaiseksi, ellei henkilön oma etu, yksilöllinen tilanne tai palvelun luonne edellytä määräämisaikaista päätöstä.

Vakuutuslaitokselta peritään vammaispalvelulain mukaisten palvelujen ja tukitoimien järjestämisestä aiheutuvia kustannuksia silloin, kun palveluja ja tukitoimia on annettu samaan tarkoitukseen ja samaan aikaan kun vakuutuslaitos on korvausvelvollinen (vammaispalvelulaki 40 §).

1.1 Palvelutarpeen arviointi

Vammaisen henkilön palvelutarpeen arviointi tehdään sosiaalihuoltolain (36–37 §) ja sitä täydentävän uuden vammaispalvelulain (4§) säännösten mukaisesti. Vammaisen henkilön palvelutarpeen arvioinnista ja asiakassuunnitelman tekemisestä vastaa aina sosiaalihuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (817/2015) tarkoitettu virkasuhteessa oleva ammattihenkilö; sosiaalityöntekijä tai sosionomi (AMK).

Palveluiden toteuttaminen ja seuranta tehdään yhteistyössä asiakkaan kanssa siten, että hänellä on mahdollisuus olla osallisena asiakasprosessin kaikissa vaiheissa. Vammaisen lapsen osallisuuden tukemiseen asiakasprosessissa on kiinnitettävä erityistä huomiota (vammaispalvelulaki 3 §). Kun vammaispalvelujen työntekijälle tulee tieto sosiaalihuollon tarpeesta olevasta henkilöstä, hänen on arvioitava, onko asia kiireellinen.

Vammaispalvelut myönnetään aina yksilöllisen tarvearvioinnin perusteella, ja soveltamisalan edellytysten lisäksi henkilön tulee täyttää vammaispalvelulain palvelukohtaiset myöntämisedellytykset. Palvelutarpeen arvioinnissa sosiaalihuollon laillistettu ammattihenkilö arvioi tarvittavassa laajuudessa asiakkaan tuen tarvetta ja sen luonnetta, asiakkuuden edellytyksiä sekä sitä, millä sosiaalipalveluilla tarpeisiin pystytään vastaamaan. Kun arvioidaan henkilön toimintakykyä ja palvelutarvetta erilaisissa toimintaympäristöissä, on otettava huomioon henkilön terveydentila, elämäntilanne ja elinolosuhteet sekä niissä tapahtuvat muutokset.

Vammaisen henkilön osallisuutta tuetaan hänen toimintakykynsä, ikänsä ja kehitysvaiheensa sekä elämäntilanteensa edellyttämällä tavalla. Vammaista henkilöä tuetaan tiedon saannissa sekä oman mielipiteen muodostamisessa ja ilmaisemisessa. Palvelutarpeen arviointia laadittaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vammaisen henkilön itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen.

Palvelutarve on arvioitava viivytyksettä ja asiakkaan elämäntilanteen edellyttämässä laajuudessa. Palvelutarve arvioidaan yhteistyössä asiakkaan ja tarvittaessa hänen omaistensa tai läheistensä tai muiden toimijoiden kanssa. Arviointi voidaan jättää tekemättä vain silloin, jos se on ilmeisen tarpeetonta, esimerkiksi, kun kyse on tilapäisestä yksittäisen palvelun tarpeesta tai palvelutarve on vastikään selvitetty.

Vammaispalvelusta palveluita hakevien asiakkaiden osalta palvelutarpeen arvioinnissa tulee huomioida kattavasti myös asiakkaan tuen tarpeisiin vastaavien ensisijaisten palvelujen, kuten sosiaalihuoltolain mukaisten palvelujen arviointi. Palvelutarpeen arvioinnin yhteydessä arvioidaan sosiaalihuoltolain 42 § mukaisen omatyöntekijän tarvetta.

Arvioinnin tekeminen on aloitettava viimeistään seitsemäntenä arkipäivänä siitä, kun asiakas, asiakkaan omainen tai läheinen tai hänen laillinen edustajansa on ottanut yhteyttä sosiaalipalveluista vastaavaan hyvinvointialueen viranomaiseen palvelujen saamiseksi henkilön ollessa vammaispalvelulaissa tarkoitettu vammainen henkilö. Palvelutarpeen arviointia täydennetään asiakkaalle laadittavalla asiakassuunnitelmassa, jollei suunnitelman laatiminen ole ilmeisen tarpeetonta.

Jos vammaisen henkilön itsemääräämisoikeuden toteutuminen edellyttää erityisiä toimenpiteitä, ne kirjataan asiakassuunnitelmaan. Omatyöntekijästä ja läheisverkoston kartoittamisesta säädetään sosiaalihuoltolain 42 ja 43 pykälissä. Sosiaalihuoltolain 41 pykälässä säädetään sosiaalihuollon viranomaisen vastuusta huolehtia siitä, että käytettävissä on henkilön yksilöllisiin tarpeisiin nähden riittävästi asiantuntemusta ja osaamista. Asiakassuunnitelma tarkastetaan tarvittaessa. Suunnitelmaan merkitään milloin suunnitelma tulee päivittää.

2. Vammaisille henkilöille järjestettävät erityispalvelut (vammaispalvelulaki 6 §)

Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää vammaiselle henkilölle seuraavia avun ja tuen tarpeisiin vastaavia palveluita silloin, kun vammaisen henkilön itsenäisen elämän, osallisuuden tai yhdenvertaisuuden toteutuminen sitä välttämättä edellyttää.

2.1 Valmennus (vammaispalvelulaki 7–8 §)

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada valmennusta, jos hän tarvitsee tukea oppiakseen uusia tai vahvistaakseen olemassa olevia itsenäisessä elämässä tarvittavia taitoja taikka toimiakseen elämässään tapahtuvissa muutostilanteissa tai valmistautuakseen tällaiseen tilanteeseen. Edellytyksenä on lisäksi, ettei vastaavaa valmennusta voi saada lääkinnällisenä kuntoutuksena. Valmennus täydentää sosiaalihuoltolain 17 pykälän mukaista sosiaalista kuntoutusta niissä tilanteissa, kun sen nojalla ei voida järjestää vammaisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin nähden sopivia palveluja (Hallituksen esitys eduskunnalle vammaispalvelulaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi, HE 191/2022 vp).

Itsenäisessä elämässä tarvittavilla taidoilla tarkoitetaan taitoja, joita henkilö tarvitsee kommunikaatiossa ja vuorovaikutuksessa, teknisten laitteiden ja digisovellusten käytössä, ympäristön hahmottamisessa ja liikkumisessa erilaisissa toimintaympäristöissä, ajan hahmottamisessa, kodinhoidon suunnittelussa ja toteutuksessa, asioinnissa, rahankäytössä tai muissa vastaavissa toiminnoissa. Vammaiselle henkilölle voidaan myöntää esimerkiksi tukea arjen taitojen opetteluun, liikkumistaidon ohjausta taikka pistekirjoituksen opetusta.

Valmennus elämänmuutostilanteissa voi liittyä useisiin eri tilanteisiin. Esimerkiksi tilanne, jossa henkilö on juuri vammautunut ja hän tarvitsee valmennusta toimiakseen arjessaan muuttuneen toimintakyvyn kanssa; muutos toimintaympäristössä tai perhetilanteessa taikka muu vastaava elämän muutostilanne, esimerkiksi päiväkodin, koulun tai opiskelun aloittaminen tai lopettaminen tai muutto uuteen kotiin. Vammaiselle henkilölle voidaan myöntää esimerkiksi muuttovalmennusta tai asumiskokeilua. Valmennus on aina tavoitteellinen ja määräaikainen palvelu, johon sisältyy tiedollisten ja toiminnallisten taitojen ja sosiaalisen vuorovaikutuksen harjoittelu, viittomakielen opetus tai puhetta tukevien ja korvaavien kommunikaatiokeinojen käytön ohjaus sekä tuki.

Viittomakielen opetusta, kommunikaatiokeinojen käytön ohjausta sekä muutostilanteissa annettavaa tukea on järjestettävä myös vammaisen henkilön perheelleen ja muille läheisille, jos se on tarpeen vammaisen henkilön valmennukselle asetettujen tavoitteiden toteutumiseksi.

Valmennuksen tavoitteet, sisältö, tarvittava määrä ja toteutustapa arvioidaan yhdessä vammaisen henkilön kanssa ja tarvittaessa hänen läheistensä kanssa. Tämä kirjataan päätökseen ottaen huomion vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjatut yksilölliset tarpeet ja oma näkemys tarvittavasta valmennuksesta sekä sen tavoitteista.

Valmennus suunnitellaan ja toteutetaan tarvittaessa yhteistyössä sosiaali- ja terveydenhuollon (erityisesti kuntoutuksen) sekä opetuksen ammattilaisen kanssa. Monialaisesta yhteistyöstä säädetään sosiaalihuoltolain 41 pykälässä. Valmennus on asiakkaalle maksuton palvelu, ylläpidosta voidaan periä kohtuullinen maksu (asiakasmaksulaki 4 § ja 7 e §).

Pohjanmaan hyvinvointialueella valmennusta toteutetaan osittain omana toimintana osaamiskeskuksen kautta. Muun muassa tukiviittomaopetusta, AAC-ohjausta, kommunikaatio-ohjausta, liikkumistaidon ohjausta, pistekirjoituksen opetusta sekä asumiskokeilua toteutetaan kuitenkin ostopalveluna. Valmennusta voidaan toteuttaa henkilökohtaisena tai ryhmässä annettavana palveluna taikka osana muuta palvelua.

2.2 Henkilökohtainen apu (vammaispalvelulaki 9-11 §)

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada henkilökohtaista apua, jos hän tarvitsee toisen henkilön apua:

- 1) päivittäisissä toimissa;
- 2) työssä tai opiskelussa; tai
- 3) vuorovaikutuksessa, vapaa-ajan toiminnassa tai yhteiskunnallisessa osallistumisessa.

Henkilökohtaisen avun myöntämisen edellytyksenä on, että vammainen henkilö kykenee itsenäisesti tai tuettuna muodostamaan ja ilmaisemaan tahtonsa avun sisällöstä.

Henkilökohtaiseen apuun voi osana palvelun kokonaisuutta kuulua sellaisia avustajan toteuttamia itsehoitoa vastaavia toimenpiteitä, jotka liittyvät terveyden ylläpitoon sekä pitkäaikaisen sairauden ohjeiden mukaiseen hoitoon. Itsehoitoa vastaavilla toimenpiteillä tarkoitetaan muun muassa lääkkeen antamista, katetrointia, haavanhoitoa ja hengityslaitteen käytössä avustamista (Hallituksen esitys eduskunnalle vammaispalvelulaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi, HE 191/2022 vp). Terveydenhuolto järjestää vammaiselle henkilölle ja tarvittaessa avustajalle näiden toimenpiteiden edellyttämää ohjausta.

Henkilökohtaista apua on järjestettävä päivittäisiä toimia, työtä ja opiskelua varten siinä laajuudessa kuin vammainen henkilö sitä välttämättä tarvitsee. Päivittäisillä toimilla tarkoitetaan niitä henkilökohtaisia toimintoja, joita ihmiset elämässään tekevät joko joka päivä tai harvemmin, mutta kuitenkin toistuvasti tietyin aikavälein. Päivittäisiä toimia ovat:

- Liikkuminen
- Pukeutuminen
- Henkilökohtainen hygienia
- WC-toiminnot
- Vaatehuolto
- Ruokahuolto
- Kodin siisteydestä huolehtiminen
- Asiointi

Päivittäisiin toimiin kuuluu myös vammaisen henkilön huollossa tai hoidossa olevan lapsen hoitamiseen osallistuminen. Henkilökohtainen apu käsittää lisäksi ne lääkinälliset hoitotoimenpiteet, jotka ovat viikoittain tai useammin toistuvia ja vamman tai pitkäaikaissairauden vuoksi välttämättömiä ja avustettava tekisi kyseiset asiat itse, mikäli hänellä ei olisi vammasta tai sairaudesta johtuvia toimintarajoitteita. Tällaisia voivat olla:

- Verensokerin mittaus
- Verenpaineen mittaus
- Insuliinikynän käyttö
- Toistokatetrointi
- PEG-letkun käyttö

Henkilökohtainen apu koskee ainoastaan sellaisia yksittäisiä tehtäviä, joista vammaiselle henkilöllä on vaikeuksia suoriutua.

Opiskeluna pidetään tutkinnon tai ammatin saavuttamiseen tähtäävää opiskelua tai sellaista opiskelua, joka vahvistaa vammaisen henkilön ammattitaitoa ja työllistymisedellytyksiä. Tällaiseksi opiskeluksi katsotaan myös valmentava ja kuntouttava opetus ja ohjaus. Vammaiselle koululaiselle annettava apu voi kattaa esimerkiksi avustamisen kotitehtävissä kouluajan jälkeen.

Henkilökohtaista apua voidaan myöntää vammaisen henkilön kotimaassa tapahtuvien ja ulkomaille suuntautuvien loma- tai työmatkojen ajaksi, yksi lomamatka per vuosi. Jos vaikeavammaiselle päivittäiseen avustamiseen myönnetyt tunnit eivät kata välttämätöntä avun tarvetta matkan aikana, on etukäteen otettava yhteyttä vammaispalveluun. Matkojen ajalta korvataan avustajan välttämättömät, kohtuulliset matka- ja majoituskulut silloin, kun avustaminen edellyttää matkustamista vammaisen henkilön työn tai vapaa-ajan vieton vuoksi. Matkojen ajalta avustajalle maksetaan päivärahaa, mikäli matka suuntautuu hyvinvointialueen ulkopuolelle.

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada henkilökohtaista apua vuorovaikutuksessa, vapaa-ajan toiminnassa ja yhteiskunnallisessa osallistumisessa yhteensä vähintään 30 tuntia kuukaudessa, jollei tätä pienempi tuntimäärä riitä turvaamaan henkilön välttämätöntä avuntarvetta. Palveluasumisen tai asumispalvelujen piirissä oleville vammaisille henkilöille, jotka ovat oikeutettuja henkilökohtaisen avun palveluun, henkilökohtaista apua on järjestettävä kodin ulkopuolisiin päivittäisiin toimiin heidän välttämätöntä avuntarvettaan vastaavalla tavalla.

Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää henkilökohtaisen avun palvelua palvelusetelillä, työnantajamallilla sekä ostopalveluna. Päättäessään henkilökohtaisen avun toteuttamistavasta hyvinvointialue ottaa huomioon vammaisen henkilön oman mielipiteen, elämäntilanteen ja asiakassuunnitelmaan kirjatun avun tarpeen. Henkilökohtaisen avun sijaisjärjestelyn tuottamis- ja toteuttamistavat avustajan poissaolotilanteiden varalta kirjataan asiakassuunnitelmaan ja palvelua koskevaan päätökseen.

Pohjanmaan hyvinvointialue käyttää palveluseteli- ja työnantajamallissa neljää eri luokkaa (A, B1 ja B2, C), jotka määrittelevät avustajien työtehtävät. Palkkaluokan hyväksyy sosiaalityöntekijä, vammaisen henkilön todetun palvelutarpeen perusteella. Luokat

noudattavat Heta-työehtosopimuksen palkkaluokkien kuvauksia. Henkilökohtaisen avustajan tehtäviin eivät kuulu sellaiset tehtävät, joita normaalisti suorittavat ammattilaiset (esimerkkejä tällaisista tehtävistä ovat renkaiden vaihto, sähkötyöt ja katon lumityöt).

Luokka A

- Avustajan työtehtävät ovat pääsääntöisesti avustamista päivittäisissä toimissa, työssä, opiskelussa, vuorovaikutuksessa, vapaa-ajan toiminnassa, vapaa-ajan toiminnassa tai yhteiskunnallisessa osallistumisessa, eivätkä pääsääntöisesti sisällä luokkien B1 tai B2 mukaisia työtehtäviä.

Luokka B1

- Työtehtävät, joissa tehdään avun käyttäjän nostoja tai siirtoja
- Intiimihygieniassa avustaminen
- Suolen toimintaan ja tyhjennykseen liittyvät toimenpiteet
- Avanteeseen liittyvät työtehtävät.

Luokka B2

- Lääkkeiden itsenäinen jakaminen
- Pistoksena annettavien lääkkeiden annostelu ja pistäminen
- Vaativa haavanhoito
- Hengitystien toimivuudesta huolehtimisessa avustaminen siltä osin kuin tehtävä ei kuulu luokkaan C
- PEG-ruokintaletkun vaihtaminen
- Työntekijän suorittama katetrointi
- Cystofixiin (suprapubinen katetri) liittyvät työtehtävät.

Luokka C

- hengityslaitteen varassa elävän henkilön henkilökohtaisena avustajana toimiminen
- saattohoitovaiheessa olevan avun käyttäjän avustajana toimiminen
- vaativissa kommunikointiin liittyvissä työtehtävissä toimiminen.

Pääsääntöisesti henkilökohtaisena avustajana voi toimia muu henkilö kuin vammaisen henkilön perheenjäsen (puoliso, lapsi, vanhempi, isovanhempi tai muu läheinen, eli avopuoliso tai samaa sukupuolta oleva elämänkumppani). Ensisijaisesti arvioidaan aina ulkopuolisen avustajan käyttö, ja sen jälkeen voidaan yksilöllisen arvion perusteella harkita muita vaihtoehtoja. Henkilökohtaisena avustajana voi erityisestä syystä toimia vammaisen henkilön perheenjäsen, jos se on vammaisen henkilön edun mukaista (esimerkiksi äkillinen avun tarve perheen ulkopuolisen avustajan sairaustuessa tai työsuhteen päättyessä, vaikeus löytää perheen ulkopuolista avustajaa tai vammaan ja sairauteen liittyvät vaihtoehtoiseen kommunikaatioon liittyvät erityiset syyt, kuten ilmeiden ja tunnetilojen tulkitseminen).

Työnantajamallissa vammaisen henkilö palkkaa henkilökohtaisen avustajan työsopimuslain (55/2001) mukaiseen työsuhteeseen ja toimii avustajan työnantajana. Työnantaja noudattaa Hetan työehtosopimusta. Hyvinvointialue korvaa avustajan

palkkaamisesta aiheutuvat kustannukset. Työnantajamallin käytön edellytyksenä on, että vammainen henkilö kykenee vastaamaan työnantajan velvollisuuksista. Lisäksi edellytys on, että vammainen henkilö antaa asiakassuunnitelmaan kirjattavan suostumuksensa työnantajana toimimiseen.

Hyvinvointialue antaa sitä ennen vammaiselle henkilölle riittävän selvityksen työnantajan velvollisuuksista ja vastuista. Alaikäisen lapsen huoltaja tai vammaisen henkilön edunvalvoja voi toimia henkilökohtaisen avustajan työnantajana vastaavin edellytyksin kuin vammainen henkilö itse. Hyvinvointialueen on annettava yksilöllistä neuvontaa ja tukea työnantajamalliin liittyvissä käytännön asioissa. Pohjanmaan hyvinvointialue on henkilökohtaista apua koskevassa työnantajamallin oppaassa kirjoittanut tarkempaa tietoa, joka tukee sekä työnantajaa että työntekijää.

Hyvinvointialue korvaa vammaiselle henkilölle kohtuullisen avustajan palkan, työnantajan lakisääteiset maksut ja korvaukset sekä muut työnantajana toimimisesta aiheutuvat välttämättömät ja kohtuulliset kustannukset mukaan lukien palkkahallinnon kustannukset. Hyvinvointialueella korvattavat henkilökohtaisen avustajan palkka ja palkkakulut vahvistetaan erikseen. Sijaismaksajapalvelua myönnetään kaikille henkilökohtaisten avustajien työnantajille hyvinvointialueella.

Käytettäessä työnantajamallia henkilökohtaisen avun toteuttamisessa työnantajalle voidaan korvata kertakäyttökäsineiden hankkimisesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset silloin, kun kertakäyttökäsineiden käyttäminen on välttämätöntä liittyen esimerkiksi intiimialueiden hygieniassa avustamiseen. Tartuntatautien ajalta korvaukset myönnetään erillisen terveystieteiden antaman tilannekohtaisen ohjeen mukaan.

2.3 Erityinen osallisuuden tuki (vammaispalvelulaki 12–13 §)

Erityisen osallisuuden tuen tarkoitus on turvata vammaisen henkilön oikeus osallistua ja päästä osalliseksi sosiaalisen vuorovaikutuksen tilanteissa ja vapaa-ajan toiminnassa myös silloin, kun hän ei kykene itsenäisesti tai tuettuna muodostamaan ja ilmaisemaan tahtoaan avun sisällöstä tai kun henkilökohtainen apu ei ole hänelle sopiva palvelu. Tarkoitus on, että tukea antava henkilö löytää keinoja sopeuttaa ja mukauttaa ympäristöä, toimintaa tai tekemistä sopivaksi vammaiselle henkilölle. Kyse voi olla esimerkiksi keinoista, joilla henkilölle mieluisaa tekemistä tuodaan hänelle sopivaan paikkaan. Vammaisella henkilöllä on subjektiivinen oikeus saada erityistä osallisuuden tukea, jos vammaispalvelulaissa määritellyt edellytykset palvelun saamiseksi täyttyvät.

Erityisen osallisuuden tuen tarkoitus on edistää erityisesti sellaisten vammaisten henkilöiden osallistumisen oikeuksia, joilla on kognitiivisia ongelmia tai suuria kommunikointiin liittyviä ongelmia. Erityisen osallisuuden tuen asiakkaana voi olla esimerkiksi vaikeasti kehitysvammaisia henkilöitä, osa aivovammaisia, osa autismikirjon, osa lihassairautta sairastavista henkilöistä. (Hallituksen esitys eduskunnalle vammaispalvelulaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi, HE 191/2022 vp).

Erityistä osallisuuden tukea on järjestettävä joko kodin ulkopuolella tapahtuvaan toimintaan taikka jos kotona tapahtuvaan toimintaan myönnettävä palvelu on vammaisen henkilön toivomusten tai edun mukainen vaihtoehto, osittain tai kokonaan vammaisen henkilön kotona tapahtuvaan toimintaan. Erityisen osallisuuden tukea voi saada itsenäisesti asuva, lapsuuden perheessä asuva, perhehoidossa asuva tai ryhmämuotoisessa asumisessa asuva henkilö.

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada erityistä osallisuuden tukea yhteensä vähintään 30 tuntia kuukaudessa, vuoden 2027 alusta lähtien, ellei hän hae tätä pienempää tuntimäärää. Ennen tätä vammaisella henkilöllä on oikeus saada vähintään 10 tuntia kuukaudessa vuoden 2025 (1.1-31.12.2025) aikana ja vuonna 2026 (1.1-31.12.2026) vähintään 20 tuntia kuukaudessa (vammapalvelulaki 42 §). Erityinen osallisuuden tuki on asiakkaalle maksuton palvelu (asiakasmaksulaki 4 §). Erityisen osallisuuden tuen määrään ja sisältöön sekä toteuttamistapaan vaikuttavat myös vammaisen henkilön yksilöllinen tarve osallistua ja toisaalta osallisuuden toteutumiseksi tarvittavan tuen määrä. Yksilöllisestä tuen tarpeesta riippuen tuntimäärän tarve voi olla suurempi. Osallistumisen turvaamiseksi on myönnettävä riittävä määrä tukitunteja, jotta vammaisen henkilö voi aidosti hyötyä palvelusta.

Erityistä osallisuuden tukea antaa ensisijaisesti sosiaalihuollon ammattihenkilöstä annetussa laissa tai terveydenhuollon ammattihenkilöstä annetussa laissa (559/1994) tarkoitettu ammattihenkilö taikka muu soveltuvan tutkinnon suorittanut henkilö, esimerkiksi toimintaterapeutti, kuntoutusohjaaja, sosionomi tai lähihoitaja. Toissijaisesti tukea voi antaa muuten osaamisen puolesta tehtävään soveltuva henkilö, joka pystyy vastaamaan vammaisen henkilön tarpeisiin. Tukea antavan henkilön on huolehdittava, että vammaisen henkilön omaa tahtoa ja toivomuksia selvitetään toiminnan suunnittelussa ja toteutuksessa niin tarkkaan kuin se on vammaisen henkilön kommunikaatiokeinoin mahdollista.

Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää erityisen osallisuuden tuen palvelua omana tuotantona sekä ostopalveluna. Palvelun määrästä, sisällöstä ja toteuttamistavasta päätettäessä huomioidaan vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjattu yksilöllisen avun ja tuen tarve, omat toivomukset, elämäntilanne ja muu palvelukokonaisuus. Päätökseen kirjataan myönnettävän palvelun määrä, sisältö ja toteuttamistapa.

2.4 Tuettu päätöksenteko (vammapalvelulaki 14-15 §)

Tuetun päätöksenteon on tarkoitus tukea vammaista henkilöä päätöksenteossa siten, että hän voi tehdä ja toteuttaa itse omaa elämäänsä koskevia päätöksiä. Päätettävillä asioilla tarkoitetaan merkittäviä, muita kuin jokapäiväiseen elämään kuuluvia, päätöksiä. Esimerkkeinä koulun aloittaminen, opiskelu- tai työpaikan valinta, suuret muutostilanteet perheessä, muutto pois lapsuuden kodista tai toiselle paikkakunnalle. Vammaisen henkilön oma näkemys otetaan huomioon päätöksen merkittävyyttä arvioitaessa. Kohderyhmään kuuluu osa kehitysvammaisista henkilöistä, osa autismin kirjon henkilöistä, osa aivovammaisista ja osa varhain muistisairauteen sairastuneista henkilöistä (HE 191/2022).

Tuettu päätöksenteko sisältää päätöksentekoprosessissa tarvittavan tuen tiedon hankkimisesta, asioiden ymmärtämisestä, päätös- ja toimintavaihtoehtojen ja niiden vaikutusten arvioimisesta, oman mielipiteen muodostamisesta ja ilmaisemisesta, päätösten tekemisestä ja toteuttamisesta sekä muissa vastaavissa toiminnoissa. Tukihenkilö ei saa ottaa kantaa asioihin tai päättää asioita vammaisen henkilön puolesta.

Tuetun päätöksenteon tarve arvioidaan yhdessä vammaisen henkilön ja tarvittaessa hänen läheistensä kanssa sekä kirjataan asiakassuunnitelmaan. Palvelun sisältö, määrä ja toteutustapa kirjataan päätökseen ottaen huomioon vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjatut yksilölliset tarpeet ja oma näkemys tarvittavasta tuesta. Asiakkaan palvelukokonaisuudesta vastaava sosiaalihuollon ammattihenkilö varmistaa, että tukihenkilö ymmärtää tuetun päätöksenteon tarkoituksen, hänellä on vammaisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin riittävä osaaminen ja että hän on riippumaton suhteessa päätöksenteon kohteena olevaan asiaan. Vammaisen henkilö voi osallistua mahdollisuuksien mukaan tukihenkilön valintaan.

Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää tuetun päätöksenteon palvelua omana toimintana ja ostopalveluna. Muissa tilanteissa tuettu päätöksenteko sisältyy toimintatapana vammaispalvelulain perusteella järjestettäviin palveluihin, jos se soveltuu palvelun luonteeseen. Tuettu päätöksenteko on asiakkaalle maksuton palvelu (asiakasmaksulaki 4 §).

2.5 Vaativa moniammatillinen tuki (vammaispalvelulaki 16–17 §)

Vaativa moniammatillinen tuki on vammaiselle henkilölle, häntä tukeville läheisille ja hänen kanssaan työskenteleville ammattilaisille annettavaa tukea, joka edellyttää erityistä ammatillista osaamista ja moniammatillista yhteistyötä. Vaativa moniammatillinen tuki on sosiaali- ja terveydenhuollon ammattihenkilöiden yhteistyössä toteuttama palvelukokonaisuus. Vammaisella henkilöllä on subjektiivinen oikeus saada vaativaa moniammatillista tukea, jos vammaispalvelulaissa määritellyt edellytykset palvelun saamiseksi täyttyvät.

Vaativan moniammatillisen tuen palvelukokonaisuus vastaa vaativiin tilanteisiin ja silloin kun peruspalvelun palvelumuodot katsotaan riittämättömiksi. Tilanteisiin liittyy yleensä sellaisia puutteita itsemääräämisoikeuden ja osallisuuden toteutumisessa, joita ei pystytä ratkaisemaan tuetulla päätöksenteolla, henkilökohtaisella avulla tai erityisellä osallisuuden tuella. Tilanteet ovat yleensä sellaisia, joita esimerkiksi ryhmäkodin tai päivätoiminnan työntekijät eivät pysty ratkaisemaan, vaan tarvitaan erityistä osaamista heidän työnsä tueksi.

Tukea antaa vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmä. Vaativa moniammatillinen tuki sisältää myös vammaisen henkilön yksilöllisen tarpeen edellyttämät terveydenhuollon tutkimukset. Vaativaa moniammatillista tukea annetaan ensisijaisesti vammaisen henkilön kotiin tai muuhun toimintaympäristöön.

Oikeus vaativaan moniammatilliseen tukeen on, jos:

1. Asiakkaan osallisuus taikka itsemääräämisoikeus tai muiden perusoikeuksien toteutumisen tukeminen edellyttää erityistä ammatillista osaamista ja yhteistyötä;
2. Asiakkaalla on vaikeita vammaan liittyviä kommunikoinnin, sosiaalisen vuorovaikutuksen tai käyttäytymisen haasteita, joiden johdosta hänen tai muiden henkilöiden ihmisarvo, terveys tai turvallisuus on uhattuna; tai
3. Asiakkaan perusoikeuksiin kohdistuvien rajoitustoimenpiteiden käytön taustalla olevien syiden selvittäminen ja rajoitustoimenpiteiden käytön ennaltaehkäisy ja vähentäminen edellyttävät moniammatillista tukea

Vaativaa moniammatillista tukea on oikeus saada silloin, kun vähintään yksi vaihtoehtoista myöntämisedellytyksistä täyttyy.

Tarvittavan tuen sisällöstä, määrästä ja toteuttamistavasta päätettäessä on otettava huomioon vammaisen henkilön kommunikointikeino, asiakassuunnitelmaan kirjattu yksilöllinen tuen tarve ja toivomukset sekä elämäntilanne, jossa vammaisen henkilö tarvitsee tukea. Vaativan moniammatillisen tuen sisältö, määrä ja toteutustapa kirjataan päätökseen.

Hyvinvointialueella on oltava alueellaan riittävä määrä vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmiä, joissa on riittävä lääketieteen, psykologian, sosiaalityön, vuorovaikutuksen ja muu asiantuntemus vaativan moniammatillisen tuen toteuttamista varten. Ryhmän tarvittavat asiantuntijat määräytyvät vammaisen henkilön yksilöllisen tuen tarpeen ja tilanteen vaativuuden mukaan. Hyvinvointialue on varautunut erilaisiin vaativan moniammatillisen tuen tilanteisiin siten, että alueella on mahdollista muodostaa erilaisiin tuen tarpeisiin vastaavia vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmiä. Ongelmien syiden selvittämiseen sekä tarvittavan tuen tarpeen arviointiin ja toteuttamiseen voivat osallistua esimerkiksi kehitysvammalääkärit, psykiatrit, psykologit, sosiaalityöntekijät sekä puhe- ja muut terapeutit. Koko moniammatillisen asiantuntijaryhmän ei tarvitse aina osallistua vaativan moniammatillisen tuen toteuttamiseen, vaan tarvittavat ryhmän asiantuntijat riippuvat vammaisen henkilön yksilöllisestä tuen tarpeesta ja tilanteen vaativuudesta. Vaativa moniammatillinen tuki on erillinen palvelu suhteessa asumisen tukeen (vammaispalvelulaki 18 §). Sillä voidaan kuitenkin täydentää asumisen tuen kokonaisuutta. Vaativan moniammatillisen tuen myöntäminen ei kuitenkaan edellytä päätöstä erityishuollosta.

Pohjanmaan hyvinvointialueen osaamiskeskus tarjoaa palveluja vaikeasti vammaisille henkilöille. Vaativaa moniammatillista tukea voidaan antaa sekä yksilölle itselleen että hänen läheisilleen ja hänen läheisyydessään työskenteleville ammattilaisille. Vaativa moniammatillinen tuki on asiakkaalle maksuton palvelu, ylläpidosta voidaan periä kohtuullinen maksu (asiakasmaksulaki 4 § ja 7e §).

2.6 Tuki esteettömään asumiseen (vammaispalvelulaki 22-23 §)

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada kohtuullinen tuki esteettömään asumiseen, jos hän tarvitsee sitä voidakseen asua vakituksessa asunnossaan. Hyvinvointialue järjestää esteettömän asumisen tukea asunnon muutostöihin eli esteiden poistamiseen asunnon

välittömästä lähiympäristöstä, esteettömän asumisen mahdollistaviin välineisiin ja muihin teknisiin ratkaisuihin sekä esteettömän asumisen suunnitteluun. Hyvinvointialue voi myös antaa välineitä ja muita teknisiä ratkaisuja korvauksetta vammaisen henkilön käyttöön.

Myönnettäessä vammaiselle henkilölle asunnon muutostöitä ja asuntoon kuuluvia välineitä, koneita ja laitteita pitäydytään vamman tai sairauden vuoksi välttämättä tarvittavien muutostöiden ja laitteiden kohtuullisten kustannusten korvaamisessa. Jos vamman kannalta välttämättömiä asunnonmuutostöitä ei ole mahdollista toteuttaa kohtuuhintaisilla asunnonmuutostöillä, ne voidaan toteuttaa korvaamalla uudisrakentamisen kohtuulliset kustannukset. Uudisrakentamisen suunnittelu- ja rakennusvaiheessa tulee huomioida vamman tai sairauden vaatimat muutostyöt, jolloin kokonaiskustannukset jäävät pienemmiksi.

Fysioterapeutin, kuntoutusohjaajan tai toimintaterapeutin lausunto tarvitaan, jossa käy ilmi, miten toimintakyvyn heikkeneminen vaikuttaa henkilön mahdollisuuksiin asua nykyisessä asunnossaan.

Vammaispalvelulain tarkoittama esteiden poistaminen asunnon välittömästä lähiympäristöstä ei tule yleensä sovellettavaksi, kun on kyse hissien tai muun nostolaitteen tai välineen asentamisesta taloyhtiön porrashuoneeseen. Asunnon muutostöinä ei ole tarkoitus korvata niitä kustannuksia, jotka aiheutuvat asumisesta hissittömässä kerrostalossa. Taloyhtiö vastaa säilytystilojen ja varastojen rakentamisesta pysäköintipaikoista, pihojen asfaltoinnista ja huolehtimisesta sekä tilojen esteettömyydestä ja saavutettavuudesta. Muutostöitä myönnetään vain henkilön säännöllisessä ja pitkäaikaisessa käytössä olevaan asuntoon ja asunnon välittömään lähiympäristöön. Muutostöiden korvaaminen ei koske vapaa-ajan asuntoja. Hyvinvointialueella on oikeus asettaa päätöksessään sellaisia ehtoja, jotka mahdollistavat muutostöiden tekemisen. Hyvinvointialue voi esimerkiksi vaatia ennen asunnon muutostöiden maksamista, että asunnossa tehdään tarvittavat peruskorjaukset.

Esteetön asumisen tuki järjestetään vuoroasumistilanteessa lapsen virallisen asuinpaikan lisäksi toisen vanhemman asuntoon. Tukea järjestetään erityisen painavasta syystä myös palveluyksikössä olevaan asuntoon.

Hyvinvointialue voi tuottaa esteettömän asumisen tuen palvelut itse, yhteistoiminnassa muiden hyvinvointialueiden kanssa tai hankkia ne sopimukseen perustuen muilta palvelun tuottajilta. Hyvinvointialue voi myös myöntää vammaiselle henkilölle korvauksen esteettömän asumisen toteuttamisesta.

Pohjanmaan hyvinvointialueen vammaispalvelut ostaa asunnon muutostöiden palveluita Teese Oy:lta ja Alerte Oy:lta, jotka tuottavat asunnon muutostyöt kokonaispalveluna. Kun hakemus muutostöistä on saapunut, sosiaalityöntekijä tekee arvion ja pyytää Teese Oy:lta tai Alerte Oy:lta kustannusarvion niistä muutostöistä, jotka kuuluvat vammaispalveluihin. Tämä kustannusarvio on osa päätöstä ja se on myös se laskelma, jota noudatetaan, jos asiakas on itse päättänyt tehdä muutostyöt ja hakee jälkikäteen korvausta muutostöistä.

Jos vammaisen henkilö haluaa toteuttaa esteettömän asumisen itse, hyvinvointialue antaa suunnitelman saatuaan pyynnöstä hänelle ilman aiheetonta viivytystä arvion korvattavista kohtuullisista kustannuksista. Muutostyön rakennusteknisen suunnitelman tekee tekninen asiantuntija asiakkaalle silloin, kun sitä tarvitaan asunto-osakeyhtiön tai vuokranantajan

lupaa varten. Asiakas vastaa itse lupien pyytämisestä. Päätöstä ja muutostyötä ei voida tehdä ennen asunto-osakeyhtiön tai vuokranantajan antamaa lupaa. Asunnonmuutostyöt myönnetään pääasiassa avustuksena huomioiden kohtuulliset kustannukset, jotka on määritelty avustuspäätöksessä. Avustuspäätöksen saatuaan asiakas valitsee itse urakoitsijan, jolla työn teettää. Sopimussuhde syntyy asiakkaan ja urakoitsijan välille. Mikäli kohteessa on ollut suunnitteluvirhe tai tehdyssä työssä joku muu virhe, vastaa suunnittelija tai urakoitsija virheestään yleisten sopimusehtojen mukaan. Tällaisessa tilanteessa vammaispalvelut ei osallistu asiassa mahdollisesti syntyviin erimielisyyksiin, vaan asian ratkaisee tarvittaessa kuluttajaviranomainen.

Hyvinvointialue korvaa asunnon muutostöistä aiheutuvat kohtuulliset kustannukset. Kohtuullisen kustannustason ylittävät osin kustannukset jäävät kuitenkin asiakkaan itse maksettavaksi. Muutostyön suorittaja vastaa laatutasosta ja siitä, että muutostyöt toteutetaan hyviä rakennustapoja noudattaen. Mikäli asunnon muutostyön toteutus tapahtuu sellaisen henkilön toimesta, jolla ei ole alan ammatillista koulutusta tai yritystä, voidaan korvata asunnon muutostyöstä aiheutuvia kohtuullisia materiaalikuluja, mutta ei työn osuutta. Jos muutostöitä tai apuvälineitä hankitaan ilman voimassa olevaa vammaispalveluiden päätöstä, kustannusten korvaaminen voi olla epävarmaa. Vammaisen henkilön on haettava korvausta esteettömän asumisen toteuttamisesta aiheutuviin kustannuksiin kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisen kustannuserän syntymisestä. Määräajasta poiketaan, jos viivästymiselle on hyväksyttävä syy.

Mikäli vammaisen henkilö muuttaa tai vaihtaa asuntoa, on korvausta koskevassa hakemuksessa perusteltava, paitsi vammasta tai sairaudesta aiheutuva tarve muutostöihin, myös muuton tai asunnon vaihdon peruste. Asunnon vaihdon syynä voi olla esimerkiksi perhetilanteen muutos, lapsen syntymä, kalliit asumiskustannukset, lisääntynyt apuvälineiden tarve tai tarve vaihtaa paikkakuntaa työn takia.

Asuntoon kuuluvia välineitä ja laitteita korvataan vammaiselle, jos hän vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee näitä selviytyäkseen kotona. Tällaisia välineitä voivat olla esimerkiksi kiinteästi asennettavat nostolaitteet, porrashissit ja puiset luiskat, jotka myönnetään asiakkaan omistukseen, jolloin asiakas vastaa itse huollosta ja niiden kustannuksista sekä ennallistamisesta sen jälkeen, kun apuvälineitä ei enää tarvita. Esimerkiksi automaattiset ovenavaajat sekä metalliset luiskat ovat sellaisia apuvälineitä, joita myönnetään asiakkaan käyttöön ja omistusoikeus on hyvinvointialueella, joka vastaa niiden huollosta.

Esteettömän asumisen tuen sisältö ja toteutustapa kirjataan päätökseen. Esteettömän asumisen toteuttamisesta haettavien korvausten osalta päätökseen kirjataan myös kustannukset. Päätökseen kirjataan myös, kuuluuko asuntoon tai sen ulkopuolelle asennettu laite asiakkaan vai hyvinvointialueen omistukseen sekä kuka vastaa ennallistamisesta, jos apuvälineelle ei enää ole tarvetta. Pohjanmaan hyvinvointialueella kuulovammaisten hälytinjärjestelmien asennuspalvelun järjestäminen toteutetaan alueellisen apuvälinekeskuksen kautta.

2.7 Liikkumisen tuki (vammapalvelulaki 28–31§)

Ensisijaisesti liikkumisen tuki järjestetään sosiaalihuoltolain mukaisesti. Jos ammatilainen arvioi, että sosiaalihuoltolain mukainen palvelu ei riitä, tehdään (myös ammatilaisen toimesta) arvio siitä, täyttyvätkö vammapalvelulain mukaiset kriteerit.

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada tarvitsemansa kohtuullinen liikkumisen tuki, jos hänellä on erityisiä vaikeuksia liikkumisessa eikä hän pysty itsenäisesti käyttämään julkista joukkoliikennettä ilman kohtuuttoman suuria vaikeuksia. Liikkumisen tuki voidaan toteuttaa yhdellä tai useammalla eri toteuttamistavalla. Pohjanmaan hyvinvointialueella on liikkumisen tuen toteuttamistavoista käytössä kuljetuspalvelu, henkilökohtainen apu ja siihen tarvittaessa liitettävä saattajan apu tai tuki. Pohjanmaan hyvinvointialue voi antaa vammaiselle auton tai muun kulkuneuvon hankintaan tukea, jos vammaisen henkilön liikkumisen tarve on runsasta.

Liikkumisen tuen toteuttamistapaa, määrää ja alueellista laajuutta arvioitaessa otetaan huomioon vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjattu liikkumisen tuen tarve, muut käytettävissä olevat palvelut ja toimintaympäristön esteettömyys. Liikkumisen tuen toteuttamistapa, määrä ja alueellinen laajuus kirjataan päätökseen. Vammaisella henkilöllä on myöntämisedellytysten täytyessä subjektiivinen oikeus liikkumisen tukeen, mutta ei sen tiettyyn toteuttamistapaan.

KULJETUSPALVELU

Jokapäiväiseen elämään kuuluvia kuljetuksia ovat vammaisen henkilön asuinkunnan alueella tapahtuvat tai lähikuntiin tai lähimpään toiminnalliseen lähikuntaan ulottuvat kuljetukset. Lähikunnaksi katsotaan ainakin ne kunnat, jotka ovat maantieteellisesti lähikuntia, ja sellaisia muita lähikuntia, joka ovat niin kutsuttuja toiminnallisia lähikuntia, joihin välimatka omasta kunnasta tai asuinalueesta ei ole kohtuuttoman pitkä. Kun määritellään lähikunta, tai toiminnallinen lähikunta, tulee huomioida matkan pituus sekä henkilön alentunut toimintakyky ja yksilöllinen kuljetuspalvelun tarve.

Liikkumisen tukea järjestetään työ- ja opiskelumatkoihin sekä työllistymistä tukevan toiminnan, työ- ja päivätoiminnan ja muun tavanomaisen elämän matkoihin. Liikkumisen tukea järjestetään tarvittaessa myös valmennuksen, erityisen osallisuuden tuen, tuetun päätöksenteon, vaativan moniammatillisen tuen ja lyhytaikaisen huolenpidon matkoihin.

Muun tavanomaisen elämän matkoihin on oikeus saada liikkumisen tukea vähintään 18 yhdensuuntaista matkaa kuukaudessa, ellei vammaisen henkilö hae tätä pienempää määrää matkoja. Vammaisella henkilöllä on oikeus tehdä matkan aikana kohtuullinen pysähdys tai poikkeama asiointia varten.

Työ- ja opiskelumatkat myönnetään hakemuksen perusteella todellisen tarpeen mukaan. Opiskeluksi katsotaan peruskoulutuksen jälkeinen tutkintoon tai ammattipätevyyden suorittamiseen tähtäävä opiskelu, henkilökohtaiseen opetukseen järjestämistä koskeva suunnitelmaan pohjautuva useamman vuoden kestävä valmentava koulutus sekä työllistymistä tukeva opiskelu. Välttämättömillä työhön ja

opiskeluun liittyvillä matkoilla tarkoitetaan matkoja työ- ja opiskelupaikalle ja pois työ- ja opiskelupaikalta. Asiakas voi käyttää liikkumisen tukea mennäkseen työ- tai opiskelupaikalta asiointipaikalle, esimerkiksi kauppaan. Työ- ja opiskelumatkoihin tarkoitettuja liikkumisen tuen matkoja ei voi käyttää kuitenkaan muutoin asiointitarkoituksiin.

Työ- ja opiskelumatkojen laajuutta arvioitaessa otetaan huomioon vammaisen henkilön yhdenvertainen oikeus työntekoon ja opiskeluun sekä vammaisen henkilön yksilöllinen liikkumisen tuen tarve. Muita kun työ - ja opiskelumatkoja voi tehdä oman asuinkunnan alueella, oman asuinkunnan ja toiminnallisten lähikuntien (tarvittavan palvelun lähin saatavuus) välillä sekä oman asuinkunnan ja oman elämän kannalta merkittävien kuntien (esim. perhe- tai ystävyysuhde, vapaa-ajan asunto) välillä. Erityisestä syystä kertaluonteisena muita, kun työ- ja opiskelumatkoja voi tehdä myös muiden kuntien alueelle.

Vammaispalvelulain mukaisina liikkumisen tuen matkoina ei myönnetä sellaisia matkoja, jotka tehdään työsopimuksen tai työnantajan määräyksen perusteella. Näistä matkoista työntekijä saa korvauksen työsopimuksen tai työehtosopimuksen perusteella palkkana, kilometrikorvauksena, oman auton käyttökorvauksena tai muulla tavoin. Vastaavasti toimitaan vammaisen henkilön toimiessa yrittäjänä.

Vakiotaksioikeus, yhdistelykielto ja muut kuljetuksen järjestämiseen liittyvät erityistarpeet perustuvat asiakaslähtöiseen tarpeen arviointiin ja asiakkaan erityistarpeista lähtevään palvelun toteuttamisen vaatimuksiin. Erityistarpeiden osalta asiakasta ohjataan olemaan erikseen yhteydessä hyvinvointialueen vammaispalveluihin.

Pohjanmaan hyvinvointialueen kunnissa kuljetuspalvelun lähikunnat ovat seuraavat:

Pietarsaari: Luoto, Uusikaarlepyy, Pedersöre, Kruunupyy, Kokkola

Pedersöre: Pietarsaari, Luoto, Uusikaarlepyy, Evijärvi, Kauhava, Kruunupyy, Kokkola

Uusikaarlepyy: Pietarsaari, Luoto, Pedersöre, Kauhava, Vöyri

Luoto: Pietarsaari, Uusikaarlepyy, Pedersöre, Kruunupyy, Kokkola

Vöyri: Mustasaari, Vaasa, Uusikaarlepyy, Kauhava ja Isokyrö

Mustasaari: Laihia, Vaasa, Vöyri, ja Maalahti

Vaasa: Mustasaari, Maalahti, Laihia, Vöyri ja Isokyrö

Maalahti: Mustasaari, Vaasa, Korsnäs, Laihia, Närpiö ja Kurikka

Närpiö: Kaskinen, Kristiinankaupunki, Teuva, Kurikka, Maalahti ja Korsnäs.

Kristiinankaupunki: Karijoki, Isojoki, Närpiö, Kaskinen, Teuva, Merikarvia

Kaskinen: Kristiinankaupunki, Närpiö ja Teuva

Korsnäs: Maalahti, Närpiö, Kristiinankaupunki, Vaasa

Kruunupyy: Luoto, Pedersöre, Kokkola, Kaustinen, Veteli, Evijärvi, Pietarsaari

Laihia: Maalahti, Mustasaari, Vaasa, Isokyrö, Kurikka, Ilmajoki

Lisäksi huomioidaan yksilöllisen tarpeen mukaan matkat Pohjanmaan hyvinvointialueella oleville lentokentille Kruunupyy ja Vaasa sekä rautatieasemille.

Kun asiakas asuu muualla kuin kotikunnassa, noudatetaan todellisen asuinpaikan kuljetuspalveluohjeita lähi- tai asiointikunnista. Hyvinvointialue on velvollinen korvaamaan ainoastaan kohtuullisen kuljetuspalvelun. Mikäli asiakkaalla on soveltamisohjeessa määritellystä matkustusoikeudesta poikkeavia säännöllisiä ja tavanomaiseen elämään kuuluvia muita matkustustarpeita, asiakkaan tulee perustella hakemuksessaan kyseinen poikkeava matkustustarve. Asiakkaan esittämä yksilöllinen matkustustarve huomioidaan mahdollisuuksien mukaan kuljetuspalvelupäätöstä tehtäessä.

Kuljetuspalvelumatkoja voidaan yhdistellä toteutettavaksi samalla kulkuvälineellä, jollei siitä aiheudu matkustusajan kohtuutonta pitenemistä tai muuta kohtuutonta haittaa vammaiselle henkilölle. Hyvinvointialue voi vammaisen henkilön hakemuksesta päättää liikkumisen tuen jaksottamisesta korkeintaan yhden vuoden ajalle. Jos hyvinvointialue on antanut taloudellista tukea auton tai muun kulkuneuvon hankintaan, vammaisella henkilöllä on oikeus saada lisäksi muuta liikkumisen tukea vähintään 24 matkaa vuodessa, ellei vammaisen henkilö hae tätä pienempää määrää matkoja.

Hyvinvointialue vastaa asiakkaan asiakasmaksujen laskutuksesta asiakasmaksulain mukaisesti. Asiakas saa laskun käyttämiensä matkojen perusteella jälkikäteen. Matkojen omavastuu perustuu asiakkaan tekemien matkojen pituuteen. Kuljetuspalveluiden omavastuusuuksiin on mahdollista hakea alennusta tai perimättä jättämistä. Vammaisen asuessa yli kuukauden ajan hyvinvointialueen ulkopuolella, hänen on sovittava kuljetuspalvelun käyttämisestä toisella paikkakunnalla erikseen vammaispalvelun viranhaltijan kanssa, joka tekee palvelusta päätöksen.

Kuljetuspalveluasiakkaalta peritään matkoista omavastuu, joka vastaa paikkakunnalla olevan julkisen liikenteen maksua tai muu siihen verrattavissa oleva maksu. Oppivelvollisille matkat ovat maksuttomia. Asiakkaat, jotka osallistuvat vammaispalvelulain mukaiseen työ- ja päivätoimintaan saavat maksuttomia kuljetuspalvelumatkoja. Omavastuumaksua ei peritä alle 7-vuotiailta lapsilta, vammaisen kanssa matkustavalta saattajalta (erillisoikeus) eikä laajennetun oppivelvollisuuden piiriin kuulualta vammaiselta opiskelijalta. (Asiakasmaksulaki 4 § ja 7 f §).

2.8 Asumisen tuki (vammaispalvelulaki18 §)

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada asumisen tukea, jos hän tarvitsee apua tai tukea voidakseen hoitaa päivittäiset toimensa. Asumisen tuen tavoitteena on, että vammaisen henkilö voi asua mahdollisimman itsenäisesti silloinkin, kun hän tarvitsee apua tai tukea asumisessa. Asumisen tuki sisältää tarvittavan tuen ja avun päivittäisissä toimissa, vuorovaikutuksessa ja osallisuudessa sekä niissä itsehoitoa vaativissa toimenpiteissä, jotka liittyvät terveyden ylläpitoon ja pitkäaikaisen sairauden ohjeiden mukaiseen hoitoon.

Asumisen tukeen liitetään tarvittaessa terveydenhuoltolain perusteella kotiin järjestettäviä terveydenhuollon taikka sosiaalihuoltolain tai muiden lakien perusteella järjestettäviä palveluita siten, että ne muodostavat henkilön yksilöllisten tarpeiden mukaisen palvelukokonaisuuden. Asumisen tukeen liitetään tarvittaessa esimerkiksi kotisairaanhoido sekä henkilön tarvitsemat muut terveydenhuollon palvelut. Lisäksi asumisen tukeen

liitetään tarvittaessa muun muassa sosiaalihuoltolain perusteella järjestettävä kotihoito ja sosiaaliohjaus. Asumisen tuessa vastuu terveydenhuollon palveluiden sisällöstä ja niiden toteuttamisesta on aina terveydenhuollon viranomaisilla.

Asumisen tuki voidaan järjestää yksittäiseen asuntoon tai ryhmämuotoisesti toteutettuun asumiseen. Asumisen tukea järjestetään vammaisen henkilön yksilöllisen tarpeen mukainen määrä ensisijaisesti vammaisen henkilön toivomalla toteuttamistavalla. Asumisen tuki toteutetaan siten, että vammaisen henkilön itsemääräämisoikeus, osallisuus ja yksityisyys toteutuvat. Vammaisella henkilöllä on subjektiivinen oikeus asumisen tukeen ja siihen liittyvien palveluiden kokonaisuuteen. Toteuttamistapojen arviointi perustuu palvelutarpeen arviointiin. Asiakkaalla ei ole subjektiivista oikeutta tiettyyn toteuttamistapaan.

Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää asumisen tuen palveluita omana tuotantona, ostopalveluna sekä palvelusetelillä. Tarvittavan asumisen tuen sisällöstä, määrästä ja toteutustavasta päätettäessä otetaan huomioon vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjattu yksilöllinen tuen tarve ja toivomukset sekä asumisen tuen merkitys vammaisen henkilön itsenäiselle elämälle. Asumisen tuen sisältö, määrä ja toteuttamistapa kirjataan päätökseen.

Vammaisen asumisen tuesta säädetään lisäksi sosiaalihuoltolaki 21 § (tilapäinen asuminen), sosiaalihuoltolaki 21 a § (tuettu asuminen), sosiaalihuoltolaki 21 b § (yhteisöllinen asuminen) ja sosiaalihuoltolaki 21 c § (ympäri vuorokautinen palveluasuminen). Järjestettäessä asumisen tuki vammaisen henkilön kotiin kotona asumista tukevat palvelut, kuten omaishoidontuki, kotihoito tai henkilökohtainen apu, ovat hänelle maksuttomia. Akuutin sairauden hoitoon liittyvät kotihoidon käynnit ovat maksullisia.

Asumisen tuen palvelu on asiakkaalle maksutonta, mutta ylläpidosta voidaan periä kohtuullinen maksu (asiakasmaksulaki 4 § ja 7 e §). Turvapuhelimen käytöstä ei peritä palvelumaksua, mutta asiakas maksaa laitteen asennuksesta, laitevuokrista ja puhelinliittymästä aiheutuvat kustannukset. Kotisairaaloiminta vammaan liittyen on maksutonta asiakkaalle, jolle myönnetty asumisen tukea. Tilapäisenä asumisena kodin ulkopuolella järjestettävästä lyhytaikaisesta huolenpidosta voidaan periä kohtuullinen maksu (asiakasmaksulaki 7 e §).

2.9 Lapsen asumisen tuki (vammaispalvelulaki 19–21 §)

Järjestettäessä vammaisen lapsen asumisen tukea, sovelletaan sekä asumisen tukea koskevaa vammaispalvelulain 18 pykälää että lapsen asumisen tukea koskevaa 19 pykälää. Jos sosiaalihuoltolain (1301/2014) mukaiset palvelut eivät yksilöllisen palvelutarpeen ja edun kannalta ole riittäviä tai sopivia tukemaan lapsen tuen tarvetta, sovelletaan vammaispalvelulakia (675/2023). Vammaisella lapsella on oikeus saada asumisen tukea, jos hän tarvitsee apua tai tukea voidakseen hoitaa päivittäiset toimensa. Palvelutarpeen arvioinnin tekee sosiaalityöntekijä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Lapsen asumisen tuen (vammaispalvelulaki 19 §) tarkoitus on turvata lapsen mahdollisuus asua kotona oman perheensä kanssa. Vammaiselle lapselle ja hänen perheelleen järjestetään sellainen asumisen tuki, joka mahdollistaa lapselle hänen ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa nähden tarpeellisen hoidon ja huolenpidon, osallisuuden sekä turvallisen kasvuympäristön. Palveluita järjestetään vuorokauden ajasta riippumatta.

Lapsen asumisen tuki kodin ulkopuolella voidaan järjestää perhehoitona tai enintään seitsemän lapsen ryhmäkodissa. Asumisen tuki kodin ulkopuolella järjestetään vain, jos lapsen ei ole mahdollista asua kotona oman perheensä kanssa lapselle ja hänen perheelleen järjestetystä yksiköllisestä avusta ja tuesta huolimatta. Päätös lapsen asumisen tuesta kodin ulkopuolella edellyttää huoltajien suostumusta ja lapsen mielipiteen selvittämistä. Silloin, kun lapsen huostaanoton ja sijaishuollon edellytykset täyttyvät, lapsen sijoittaminen kodin ulkopuolelle tehdään lastensuojelulain (417/2007) perusteella.

Lapsen asumisen tuki järjestetään siten, että sillä tuetaan lapsen ihmissuhteita. Lapsen asuessa kodin ulkopuolella kiinnitetään erityistä huomiota ihmissuhteiden jatkuvuuteen ja lapsen oikeuteen pitää yhteyttä hänelle läheisiin henkilöihin. Lapsen asumista kodin ulkopuolella toteutettaessa selvitetään lapsen toivomukset ja mielipide sekä otetaan ne huomioon lapsen iän ja kehitystason edellyttämällä tavalla (vammaispalvelulaki 19 §). Kodin ulkopuolella asuvan lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen ja opetukseen säädetään varhaiskasvatuslaissa, perusopetuslaissa sekä oppivelvollisuuslaissa (1214/2020). Lapsen asiakassuunnitelmaan kirjataan, miten hänen varhaiskasvatuksensa, perusopetuksensa, oppivelvollisuuslaissa tarkoitettu koulutus tai muu opetus järjestetään lapsen asuessa kodin ulkopuolella. (vammaispalvelulaki 20 §.)

Lapsen asumisen tuen maksuista säädetään asiakasmaksulain 7 d §:ssä ja käyttövarasta 7 d § 4 momentissa sekä Pohjanmaan hyvinvointialueen sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuja koskevassa käsikirjassa.

2.10 Päivätoiminta (vammaispalvelulaki 25-26 §)

Vammaisella henkilöllä on oikeus osallistua päivätoimintaan, jos hän on kansaneläkelaisa säädettyä vanhuuseläkeikää nuorempi, hän tarvitsee päivittäistä osallisuuden tukea eikä hän pysty osallistumaan sosiaalihuoltolain (710/1982) 27 e §:n perusteella järjestettyyn työtoimintaan tai 27 d §:n mukaiseen työllistymistä tukevaan toimintaan taikka toiminta ei vastaa vammaisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin. Jos vammaisen henkilö, joka tekee ansiotyötä taikka osallistuu työtoimintaan tai työllistymistä tukevaan toimintaan, voi osallistua osittain myös päivätoimintaan, jos se edistää vammaisen henkilön osallisuutta tai työllistymisen mahdollisuuksia.

Päivätoiminnan tarkoitus on tukea vammaisen henkilön sosiaalista vuorovaikutusta ja osallisuutta sekä toimintakykyä ja omia vahvuuksia. Jokaisella osallistujalla on lisäksi yksilölliset toimintakyvyn ja osallisuuden tukemiseen liittyvät tavoitteet päivätoiminnalle. Näistä tavoitteista sovitaan yhdessä vammaisen henkilön ja päivätoiminnan työntekijöiden kanssa. Päivätoiminnan tulee vastata vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjattuihin yksilöllisiin tarpeisiin.

Päivätoiminta sisällöltään suunnitellaan aktiiviseksi ja monipuoliseksi siten, että se tarjoaa riittävästi kognitiivisia ja toiminnallisia tavoitteita sekä yhdessä olon mahdollisuuksia. Sosiaalisen vuorovaikutuksen tukeminen eri keinoin päivätoiminnassa on tärkeää. Päivätoiminta voi sisältää esimerkiksi liikuntaa, retkeilyä ja luovaa toimintaa.

Toimintaa järjestetään viitenä päivänä viikossa, mikäli pienempi määrä ei riitä vastaamaan vammaisen henkilön tarpeisiin. Palvelun sisältö, määrä ja toteuttamistapa kirjataan asiakassuunnitelmaan sekä päätökseen. Päivätoiminta voidaan toteuttaa henkilökohtaisena tai ryhmässä annettavana palveluna taikka osana muuta palvelua. Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää päivätoimintaa omana tuotantona sekä ostopalveluna. Vammaisella henkilöllä on oikeus saada maksuttomat matkat päivätoimintaan, jos hänellä on erityisiä vaikeuksia liikkumisessa eikä hän pysty itsenäisesti käyttämään julkista joukkoliikennettä ilman kohtuuttoman suuria vaikeuksia (asiakasmaksulaki 4 §). Päivätoiminnasta liittyvästä ylläpidosta voidaan periä kohtuullinen maksu (asiakasmaksulaki 7 e §).

2.11 Kehitysvammaisten henkilöiden työtoiminta (vammapalvelulaki 27 §)

Kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (519/1977) 1 §:ssä tarkoitetulla kehitysvammaisella henkilöllä on oikeus osallistua työtoimintaan, jos sosiaalihuoltolain (710/1982) 27 e §:n perusteella järjestetty työtoiminta tai 27 d §:n mukainen työllistymistä tukeva toiminta ei vastaa kehitysvammaisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin. Työtoiminnan tarkoitus on tukea kehitysvammaisen henkilön toiminta- ja työkykyä sekä edistää hänen pääsyään työelämään. Työtoiminnalla tuetaan kehitysvammaisen henkilön omia vahvuuksia työelämään osallistumisessa. Työtoimintaa järjestetään henkilön yksilöllisten tarpeiden mukaisesti.

Henkilön omia toiveita kuullaan toiminnan määrää, toteuttamistapaa ja sisältöä suunniteltaessa. Työtoimintaa voidaan järjestää joko ryhmämuotoisena toimintana tai yksilöllisenä palveluna toiminnan tavoitteista ja sisällöstä riippuen. Työtoimintaa voidaan järjestää työ- ja toimintakeskuksissa tai muussa toimintaan soveltuvassa paikassa. Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää kehitysvammaisten henkilöiden työtoimintaa omana tuotantona ja ostopalveluna.

Työtoimintaan osallistuvalla kehitysvammaisella henkilöllä on oikeus saada maksuttomat matkat työtoimintaan, jos hänellä on erityisiä vaikeuksia liikkumisessa eikä hän pysty itsenäisesti käyttämään julkista joukkoliikennettä ilman kohtuuttoman suuria vaikeuksia (asiakasmaksulaki 4 §).

Kehitysvammaisten henkilöiden työtoiminnasta voidaan maksaa työosuusrahaa asiakkaalle, joka kykenee itsenäiseen työskentelyyn esimerkiksi alihankintatöissä tai tekee sitä avotyössä. Asiakas kykenee vastaanottamaan ohjeita ja toimimaan niiden mukaan sekä vastaa tehtäviensä suorittamisesta. Työtoiminnasta ei makseta palkkaa, koska kyseessä on sosiaalipalvelu. Työtoimintaan osallistuvalla voidaan maksaa työosuusrahaa enintään 12 €/toteutunut toimintapäivä. Hyvinvointialueella maksettavat

työosuusrahat vahvistetaan erikseen palkkioita, korvauksia ja kriteerejä koskevassa käsikirjassa.

2.12 Lyhytaikainen huolenpito (vammaispalvelulaki 24 §)

Lyhytaikaisen huolenpidon tarkoitus on turvata vammaisen henkilön lyhytaikainen avun ja tuen saaminen, jotta vammaisesta henkilöstä huolehtivat läheiset voivat hoitaa omaan elämäänsä liittyvät velvoitteet ja huolehtia hyvinvoinnistaan. Lyhytaikaisella huolenpidolla turvataan vammaisen henkilön avun tarve päivittäisissä toimissa / valvonta turvallisuuden vuoksi. Lyhytaikaisella huolenpidolla tarkoitetaan huolenpitoa, joka on luonteeltaan tilapäistä tai tietyin väliajoin toistuvaa. Tilanteet, joissa vammaisen henkilö tarvitsee palvelua, voivat olla ennakkoon tiedossa olevia ja säännöllisesti toistuvia tai poikkeuksellisia ja äkillisiä tilanteita. Lyhytaikaisella huolenpidolla täydennetään vammaisen henkilön yksilöllisten tarpeiden mukaan sosiaalihuoltolain, perusopetuslain ja omaishoidon tuesta annetun lain mukaisia palveluita. Omaishoidon tukena järjestettävä omaishoitajan vapaan aikainen hoito on ensisijaista lyhytaikaiseen huolenpitoon nähden.

Lyhytaikainen huolenpito voidaan toteuttaa henkilökohtaisena tai ryhmässä annettavana palveluna taikka osana muuta palvelua. Lyhytaikainen huolenpito toteutetaan siten, että se tukee vammaisen henkilön osallisuutta hänen ikänsä ja kehitysvaiheensa edellyttämällä tavalla. Lyhytaikaisen huolenpidon järjestämistapoja ovat asiakkaan tarpeesta riippuen palvelun järjestäminen kotiin hoitoapuna, ryhmämuotoinen toiminta (sisältäen koulujen loma-ajan toiminta) sekä tilapäinen asuminen kodin ulkopuolella (katso kohta 2.8 asumisen tuki vammaispalvelulaki 18 §).

Pohjanmaan hyvinvointialue järjestää lyhytaikaista huolenpitoa palvelusta riippuen omana toimintana, ostopalveluna ja palvelusetelillä. Lyhytaikaisen huolenpidon määrästä ja toteutustavasta päätettäessä otetaan huomioon vammaisen henkilön asiakassuunnitelmaan kirjattu avun, tuen ja huolenpidon tarve, vammaisen henkilön toivomukset sekä perheen tilanne kokonaisuudessaan. Lyhytaikaisen huolenpidon sisältö, määrä ja toteuttamistapa kirjataan päätökseen.

Hoitoapu kotiin

Vammaisen henkilön, hoidon ja hoivan järjestämisessä käytetään ensisijaisesti muiden lakien, kuten sosiaalihuoltolain, varhaiskasvatuslain ja perusopetuslain mukaisia palveluita. Jos henkilö ei pysty saamaan tarvitsemaansa palvelua muiden lakien perusteella, voidaan hänelle myöntää hoitoapua tarvittavan palvelun järjestämiseksi. Hoitoavulla tarkoitetaan kotipalvelutyypistä ohjauksen, hoidon ja hoivan palvelua, jolla vastataan asiakkaan vammaisuudesta johtuvaan tarpeeseen. Hoitoapua järjestetään

omana tuotantona sekä ostopalveluna ja kyseessä on asiakkaalle maksuton palvelu (asiakasmaksulaki 4 §).

Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta sekä loma-ajan toiminta

Lyhytaikaista huolenpitoa on oikeus saada, jos kunta ei järjestä perusopetuslain 48 b §:n perusteella sellaista aamu- ja iltapäivätoimintaa, joka vastaa vammaisen henkilön yksilöllisiin tarpeisiin. Kunta voi tuottaa lyhytaikaista huolenpitoa siltä osin, kuin se on hyvinvointialueen ja kunnan tehtäväkokonaisuuksien toteuttamisen kannalta tarkoituksenmukaista. Lähtökohtaisesti koulun loma-aikaista hoitoa järjestetään vanhempien opiskelusta tai työssäkäynnistä johtuvista syistä. Vanhempien lomaillessa, myös lapsella/ nuorella on oikeus lomaan. Palvelu toteutetaan pääsääntöisesti aamu- ja iltapäivätoiminnoista tuttujen ohjaajien toimesta koulun tiloissa.

Aamu- ja iltapäivätoiminnan maksut määräytyvät perusopetuslain mukaan aina silloin kun vammaisen henkilö voi osallistua perusopetuslain mukaiseen toimintaan. Jos vammaisen lapsi ei voi osallistua perusopetuslain mukaiseen aamu- ja iltapäivätoimintaan, hänelle vammaispalvelulain nojalla myönnettävä palvelu on maksutonta (asiakasmaksulaki 4 §). Lyhytaikaisena huolenpitona järjestettävä aamu- ja iltapäivätoimintaan liittyvä ylläpito on maksutonta (asiakasmaksulaki 4 §).

Välttämättömät matkat lyhytaikaisen huolenpidon palveluihin järjestetään liikkumisen tukena (25 §) ja liikkumisen tuesta perittävästä asiakasmaksusta säädetään asiakasmaksulain 7 f §.

2.13 Taloudellinen tuki hengityslaitteen varassa elävälle henkilölle (vammapalvelulaki 33 §)

Hengityslaitteen varassa elävällä henkilöllä tarkoitetaan henkilöä, jonka elämän ylläpitäminen edellyttää henkitorviavanteen kautta toteutettavaa tai muuta pysyvää taikka pitkäaikaista ympärivuorokautisesti laitteen avulla toteutettavaa hengitystukihoitoa. Hengityslaitteen varassa elävällä henkilöllä on oikeus saada taloudellista tukea ylläpitokustannuksiinsa silloin, kun hän ei ole terveydenhuollon laitoshoidossa. Taloudellisena tukena myönnetään 1400 € kuukaudessa. Hengityslaitteen varassa elävälle henkilölle annettava hoito, ylläpito terveydenhuollon laitoshoidon aikana sekä hoitoon liittyvät kuljetukset ovat asiakkaalle maksuttomia (asiakasmaksulaki 5 §).

Jos henkilöllä on oikeus saada yleisestä asumistuesta annetussa laissa tarkoitettua asumistukea taikka opintotukilaissa tarkoitettua asumislisää, hänen on haettava ensisijaisesti niitä. Tällöin henkilölle myönnettävästä taloudellisesta tuesta vähennetään henkilön saama asumistuki tai -lisä. Jos henkilö kuuluu useamman henkilön ruokakuntaan, joka saa yleistä asumistukea, vähennetään henkilölle myönnettävästä taloudellisesta tuesta osuus, joka lasketaan jakamalla ruokakunnalle maksettava yleinen asumistuki ruokakunnan jäsenten määrällä. Lisäksi henkilölle maksettavasta taloudellisesta tuesta voidaan vähentää 50 € kultakin vuorokaudelta, jolloin henkilö on

ollut lyhytaikaisessa terveydenhuollon laitoshoidossa, jos henkilölle on maksettu taloudellista tukea myös tältä ajalta.

Jos vammaiselle henkilölle maksetaan ylläpitokorvausta ennen 1.1.2025 voimaan tulleiden säännösten perusteella, samalta ajalta ei ole oikeutta saada hengityslaitteen varassa elävän henkilön taloudellista tukea.

3. Vammaisille henkilöille järjestettävät harkinnanvaraiset ja määrärahasidonnaiset palvelut ja tukitoimet (VpL 6 §)

Pohjanmaan hyvinvointialue voi määrärahojen puitteissa järjestää vammaiselle henkilölle laissa tarkoitettua taloudellista tukea (VpL 32 §) sekä järjestää muita lain tarkoituksen toteuttamiseksi tarvittavia palveluita ja tukitoimia.

3.1 Taloudellinen tuki (vammapalvelulaki 32 §)

Hyvinvointialue voi korvata puolet teknisten ratkaisujen ja muiden kuin lääkinnällisen kuntoutuksen välineiden hankkimisesta aiheutuvista kohtuullisista kustannuksista, jos vammaisen henkilö tarvitsee niitä:

- 1) päivittäisissä toimissa;
- 2) liikkumisessa;
- 3 vuorovaikutuksessa; tai
- 4) vapaa-ajan toiminnoissa.

Hyvinvointialue korvaa kokonaan toimintarajoitteen edellyttämät välttämättömät ja kohtuulliset muutostyöt, jotka tehdään vakiomalliseen välineeseen tai muuhun tekniseen ratkaisuun sekä autoon tai muuhun kulkuvälineeseen. Hyvinvointialue voi myös antaa taloudellisena tukena korvauksetta vammaisen henkilön käyttöön teknisiä ratkaisuja tai muita kuin lääkinnällisen kuntoutuksen välineitä. Välineellä tarkoitetaan laajasti erilaisia päivittäisissä toimissa, liikkumisessa, vuorovaikutuksessa sekä vapaa-ajan toiminnoissa tarvittavia välineitä, koneita ja laitteita. Teknisillä ratkaisuilla tarkoitetaan erilaisia kehittyvän tekniikan ja teknologian mahdollistamia ratkaisuja, joilla voidaan tukea vammaisen henkilön osallistumista ja itsenäistä elämää.

Taloudellista tukea on haettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun vammaisen henkilö on saanut auton tai muun välineen tai teknisen ratkaisun haltuunsa. Määräajasta poiketaan, jos hakemuksen viivästymiselle on hyväksyttävä syy. Taloudellista tukea myönnettäessä arvioidaan edistääkö haettu väline, kone tai laite olennaisesti vammaisen henkilön omatoimista suoriutumista ja vähentääkö se huomattavasti muiden palvelujen tarvetta. Määrärahat kohdennetaan ensisijaisesti henkilöille, joilla on vaikea toimintarajoite, huomioiden elämäntilanne ja toimintaympäristö kokonaisuudessaan.

Päivittäisissä toimissa suoriutumisessa tarvittavien välineiden, koneiden ja laitteiden hankinnasta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen varattu määräraha kohdennetaan ensisijaisesti vammaisten henkilöiden päivittäisissä toiminnoissa tarvitsemien välttämättömien välineiden, koneiden ja laitteiden muutostöihin ja toissijaisesti välineiden, koneiden ja laitteiden hankintaan. Päivittäisissä toiminnoissa tarvittavat välineet, koneet ja laitteet myönnetään pääasiassa omaksi, jolloin avustuksen määrä on enintään puolet kohtuullisista kustannuksista. Vakiomalliseen välineeseen tehdyt vamman vaatimat välttämättömät, kohtuuhintaiset muutostyöt korvataan kuitenkin kokonaan määrärahojen puitteissa.

Korvaus auton hankintaan ja auton muutostyöt

Ensisijaisena yhteiskunnan avustuksena vammaisen henkilön auton hankintaan on tullin myöntämä autoveronpalautus. Vammaispalvelulain 32 §:n mukaista autoavustusta myönnetään ensisijaisesti vammaiselle henkilölle jokapäiväiseen liikkumiseen liittyvien tarpeiden perusteella. Avustuksen myöntämisellä tuetaan ensisijaisesti henkilön opiskelua tai työssäkäyntiä. Auton hankintakustannuksia korvattaessa arvioidaan auton hankinnan tai vaihtamisen tarvetta nimenomaan henkilön toimintakykyyn tai toimintakyvyn muutokseen perustuen.

Korvauksena auton hankintaan myönnetään enintään puolet kohtuuhintaisen, yksilöllisen tarpeen mukaisen auton hankkimisesta aiheutuvista todellisista kustannuksista. Korvauksen saamisen edellytyksenä on hakijan vammaisuus, säännöllinen ja päivittäinen kuljetustarve, säännöllinen liikkumisen apuvälineiden käyttö sekä muut vammaan ja sairauteen liittyvät perustelut oman auton tarpeesta.

Autoon tehtävinä muutostöinä korvataan asiakkaan vamman kannalta välttämättömät, kohtuuhintaiset apuvälineet, lisälaitteet ja muutostyöt, jotka mahdollistavat vammaiselle henkilölle auton käytön. Vamman vaatimat välttämättömät, kohtuuhintaiset lisälaitteet, elleivät ne ole autossa vakiovarusteina, korvataan yksilöllisen harkinnan mukaisesti määrärahojen puitteissa. Apuvälineiden ja lisälaitteiden osalta tulee selvittää mahdollisuus siirtää entisen auton lisälaitteet uuteen autoon. Lisäasennustöistä tulee olla eritelty tarjous.

Auton huoltokustannuksia, korjauksia ja talvi- tai kesärenkaita lisävarusteina ei korvata. Lisälaitteiden korjaus- ja huoltokustannusten korvaus arvioidaan määrärahan puitteissa tapauskohtaisesti. Auton varustetasosta tulee esittää tekninen erittely. Lisäasennustöistä tulee olla eritelty tarjous.

Autoavustusta hakiessa asiakkaan tulee esittää:

- lääkärinlausunto (korkeintaan vuosi sitten annettu)
- kirjallinen kustannusarvio ostettavaksi suunnitellusta autosta
- toiminta- tai fysioterapeutin lausunto lisälaitteiden tarpeesta tai mikä automalli vastaa asiakkaan tarpeita

- kustannusarviot vamman tai sairauden johdosta välttämättömistä lisälaitteista ja arvio muutostöistä aiheutuvista kustannuksista
- autoliikkeen tai muun tahon tekemä arvio vanhan auton hyvityksestä
- ennakkoeropäätös autoveron palautuksesta
- päätökset muista auton hankintaan myönnettyistä avustuksista tai korvauksista
- muut perustelut autoavustuksen myöntämiselle
- rahoitussuunnitelma
- kopio ajokortista, jos hakijalla on ajokorttia

Päivittäisissä toiminnoissa tarvittavat välineet, koneet ja laitteet

Pääsääntöisesti avustusta ei myönnetä kotitalouksissa yleisten kodinkoneiden (pyykinpesu- ja astianpesukone, matkapuhelin, tietokone sekä muut kodinkoneet) hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin. Korvausta voidaan myöntää ensisijaisesti vammaiselle henkilölle, jos tavallista kodinkonetta merkittävästi arvokkaampi laite on hänen itsenäisen päivittäisistä toiminnoistaan suoriutumisen vuoksi välttämätön ja/tai vähentää merkittävästi muiden palvelujen, kuten henkilökohtaisen avun tarvetta. Vammaisen vanhemman arjen suoriutumista lapsen kanssa mahdollistava apuväline siltä osin kuin kustannukset aiheutuvat vanhemman vammasta voidaan huomioida.

Arvioitaessa avustuksen myöntämistä tietokoneeseen selvitetään hakijan yksilöllinen kokonaistilanne, tietokoneen tarve sekä mahdollisuus hankkia tietokone muiden taloudellisten tukimuotojen, kuten Kelan vammaistuen, avulla. Vammaispalvelujen harkinnanvaraisessa taloudellisessa tuessa korvaus tietokoneen hankinnasta aiheutuviin kustannuksiin voidaan suorittaa pääsääntöisesti kerran. Myönnettäessä avustusta vammaisen henkilön harrastusvälineisiin edellytetään, että kysymyksessä on niin sanottu erityisväline (esim. jääkelkka), jonka tarve on vammasta johtuva. Avustus on korkeintaan puolet kohtuullisista hankintakustannuksista.

3.2 Muut palvelut ja tukitoimet (vammaispalvelulaki 34 §)

Korvausta ylimääräisiin vaatetuskustannuksiin voidaan myöntää henkilölle, jolle aiheutuu vamman tai sairauden vuoksi kohtuuttomia, ylimääräisiä kustannuksia vaatteiden teettämisestä tai korjauttamisesta silloin, jos henkilö ei voi vammansa vuoksi käyttää perusmallistojen mukaisia valmisvaatteita. Korvausta ylimääräisiin erityisravintokustannuksiin voidaan myöntää henkilölle, jolle erityisravintokustannukset ovat kohtuuttoman suuret esim. kliinisten ravintovalmisteiden käytön vuoksi.

Harkittaessa myönnettävää vammaispalvelulain mukaista korvausta määritellään, kuinka paljon ylimääräistä vammasta aiheutuvaa kustannusta on syntynyt. Ylimääräistä kustannusta arvioitaessa voidaan vertailukohtana käyttää toimeentulotuen laskennassa hyväksyttäviä elintarvike- tai vaatetuskustannuksia. Vammaispalvelulain mukainen korvaus

sovitetaan yhteen muiden samalla perusteella myönnettyjen avustusten kanssa. Tällaisia avustuksia ovat mm. sairausvakuutuslain mukaiset korvaukset ja Kelan myöntämät etuudet, jossa on myöntämisperusteena vamman tai sairauden aiheuttaman haitan ja avuntarpeen lisäksi siitä johtuvat erityiskustannukset.

4. Erityishuoltolakiin jäävät säännökset

Erityishuoltolain (519/1977) nojalla ei järjestetä palveluita, mutta se sisältää edelleen säännökset itsemääräämisoikeuden vahvistamista (42 §), erityishuollossa tapahtuvaa rajoittamistoimenpiteiden käyttöä (42 f -q §) ja tahdosta riippumattoman erityishuollon järjestämistä koskien (32–33 §; 37-39 §).

Lain mukaan erityishuoltoa annetaan henkilölle, jonka kehitys tai henkinen toiminta on estynyt tai häiriintynyt synnynnäisen tai kehitysiässä saadun sairauden tai vamman vuoksi ja joka ei muun lain nojalla voi saada tarvitsemiaan palveluja. Laissa tarkoitettulle henkilölle järjestetään hänen vammaisuutensa aiheuttaman toimintarajoitteen edellyttämiä sosiaalipalveluja ensisijaisesti sosiaalihuoltolain (1301/2014) ja vammaispalvelulain (675/2023) perusteella sekä terveyspalveluja terveydenhuoltolain (1326/2010) perusteella. Erityishuollon tarkoituksena on tukea henkilön itsenäistä elämää, turvata hänen oikeutensa ja etunsa sekä antaa riittävää ja laadukasta tukea. Jos rajoitustoimenpiteille ei ole enää tarvetta, niiden käyttö pitää lopettaa.

Erityishuoltolain 2 pykälässä säädetään erityishuoltoon kuuluvan:

1. vaativa moniammatillinen tuki, jota toteutetaan 9 §:ssä tarkoitetussa vaativan moniammatillisen tuen yksikössä osana sosiaalihuoltolain 21 c §:ssä tarkoitettua ympärivuorokautista palveluasumista tai 22 §:ssä tarkoitettuja laitospalveluja taikka
2. terveydenhuoltolain 67 §:n 1 momentissa tarkoitettua kehitysvammapsykiatrian osastolla annettavaa erikoissairaanhoidtoa; vaativan moniammatillisen tuen yksikössä suoritettavat tahdosta riippumattoman erityishuollon edellyttämät lääketieteelliset, psykologiset ja sosiaaliset tutkimukset;
3. vammaispalvelulain 16 §:ssä tarkoitettuun vaativaan moniammatilliseen tukeen liittyvä sosiaalihuoltolain (710/1982) 27 e §:ssä tarkoitettu työtoiminta ja vammaispalvelulain 25 §:ssä tarkoitettu päivätoiminta sekä vammaispalvelulain 27 §:ssä tarkoitettu työtoiminta.

Hyvinvointialueella tulee olla alueella esiintyvän tarpeen mukainen määrä vaativan moniammatillisen tuen yksiköitä. Vaativan moniammatillisen tuen yksiköitä ovat sellaiset sosiaalihuoltolain 21 c §:ssä tarkoitetut ympärivuorokautisen palveluasumisen yksiköt ja 22 §:ssä tarkoitetut laitospalveluyksiköt sekä terveydenhuoltolain 67 §:n 1 momentissa tarkoitetut kehitysvammapsykiatrian osastot, joilla on käytettävissään riittävä lääketieteen,

psykologian ja sosiaalityön asiantuntemus vaativan moniammatillisen tuen toteuttamista ja seuranta varten.

Erityishuoltolain 23 § mukaan erityishuollon yksilöllistä järjestämistä varten hyvinvointialueella on oltava vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmä ja päätöksiä tekevä vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmä. Päätöksiä tekevän vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmän jäsenenä on vähintään kolme hyvinvointialueen viranhaltijaa siten, että asiantuntijaryhmässä on edustettuna lääketieteen, psykologian ja sosiaalityön asiantuntemus.

Erityishuoltolain 31 § mukaan erityishuollon antamiseen liittyvää päätöksentekoa varten hyvinvointialueella on oltava päätöksiä tekevä vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmä, jonka jäsenenä on vähintään kolme hyvinvointialueen viranhaltijaa siten, että asiantuntijaryhmässä on edustettuna lääketieteen, psykologian ja sosiaalityön asiantuntemus. Erityishuollon antamista koskeva hakemus tulee tehdä päätöksiä tekevälle vaativan moniammatillisen tuen asiantuntijaryhmälle. Asiantuntijaryhmä päättää erityishuollon antamisesta ja lopettamisesta.

Erityishuolto ja erityishuoltolain 39 §:ssä tarkoitettu kuljetus (toimintayksiköiden välillä on asiakkaalle maksutonta. Kehitysvammaisen ylläpidosta voidaan kuitenkin periä kohtuullinen maksu. (Asiakasmaksulaki 4 §.)